

rettenti meg az antikvitás nagy műveit övező tisztelet, mely bizonyos idő után megközelíthetetlenül teszi az alkotásokat. KAF nem fél megbolygatni a merev kánont, s így egyike azoknak, akik e rendszert valamiképp képesek rugalmasan megtartani. Kavafiszhoz is ezzel a határozott bátorsággal nyúl, s ehhez rendelkezésére áll minden ismeret, tehetség és mesterségbeli tudás. Ezért nem csoda, ha a kötet utolsó szövegének (*Hermész szobra a fényben*) Hermészét Kavafisz alteregójaként értelmezve az olvasó csak egyetérthet annak verszáró kijelentésével: „Ne félj, barátom, foghatod kezem.” KAF valóban méltó a kézfogásra.

Kolozsi Orsolya

